

forældrene og muligvis barnet, hvis det har været i plejefamilien længe.

I forslaget st. 5 er det fastsat, at der skal gøres bemærkning til protokollen, hvis dommeren har en anden opfattelse af sagen end udvalgets øvrige medlemmer, og at meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afgivende opfattelse.

Efter forslaget st. 6 skal børn og unge-udvalgets afgørelser meddeles skriftligt, være begrundede og indeholde ankevejledning. Ankefristen løber fra den skriftlige meddelelse.

Til kapitel 10

Private pasningsordninger uden offentlige tilskud

Til § 61

Privat dagpasning er ordninger uden for de offentlige dagtilbud og indgår således ikke i de dagtilbud, som kommunen stiller til rådighed. De personer, der varetager pasningen af børnene, er ikke ansat af kommunen.

Privat dagpasning omfatter fx private daginstitutioner uden offentlig støtte og privat dagpleje.

Den private dagpasning afviger fra ordninger efter forslaget kapitel 4 (kommunale daginstitutioner, selvejende daginstitutioner med aftale med kommunen, kommunal dagpleje og puljeordninger) ved, at ordningerne drives helt uden offentlige midler, og ved at der ikke findes regler om optagelse, betaling og forældreindflydelse.

Det fremgår af st. 1, at uanset at kommunen ikke medvirker ved placeringen af børn i privat dagpasning, skal kommunen dog give tilladelse, hvis der modtages mere end 2 børn under 14 år.

Det fremgår endvidere af st. 2, at foregår pasningen i et privat hjem, kan der, i lighed med hvad der gælder for den kommunale dagpleje, højst gives tilladelse til modtagelse af 5 børn under 14 år. Hvis pasningen varetages af mere end én person, kan der dog gives tilladelse til at modtage op til 10 børn.

Efter st. 3 skal kommunen føre tilsyn med forholdene i de private dagpasningsordninger.

Får kommunen kendskab til, at forholdene i en privat dagpasningsordning er uforvarselige, kan kommunen inddrage en allerede udstedt tilladelse.

Denne regel om tilsyn suppleres af reglen i forslaget § 6 hvorefter kommunen har en generel pligt til at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn i kommunen lever.

Selv om kommunen ikke skal give tilladelse til privat dagpasning mod betaling, hvor der kun modta-

ges 1-2 børn, gælder tilsynsforpligtelsen med udgangspunkt i forslaget § 6 også i disse tilfælde.

Til § 62

Bestemmelsen er en sammenskrivning af bistanndslovens §§ 65 og 65a.

Efter forslaget st. 1 kræves der plejetilladelse, når børn under 14 år modtages i privat familiepleje i en sammenhængende periode udover 3 måneder. Der stilles derfor ikke krav om plejetilladelse for en række korterevarende ophold, som typisk drejer sig om ferieophold eller ophold hos pårørende, fx bedsteforældre eller søskende i forbindelse med sygdom eller anden midlertidig forhindring hos forældrene.

Plejetilladelse kræves således, hvis opholdet fra starten må forventes – eller senere viser sig – at strække sig udover en sammenhængende periode på 3 måneder. Det samme gælder, hvis plejeforholdet ved udløbet af de 3 måneder ikke er ophørt. Hensynet til barnet tilsiger, at der ved længerevarende ophold hos andre end forældrene må være en sikkerhed for at opholdet er til gavn for barnet. Kravet om plejetilladelse ved længerevarende, privat etablerede plejeforhold sikrer også imod »adoptionslignende« plejeforhold, uden at de særlige godkendelsesregler herom er opfyldt.

Det er overladt til det lokale skøn at afgøre, hvor mange børn det vil være forsvarligt at have i en privat familiepleje. Det er ikke fundet nødvendigt at pålægge kommunen en pligt til at føre et særligt tilsyn med forholdene i plejehjemmet. Det findes tilstrækkeligt, at de børn, der har ophold i en privat familiepleje, er undergivet det tilsyn, som kommunen skal føre med alle børn og unge i kommunen, jf. forslaget §§ 6 og 31.

Efter forslaget st. 2 kan der kun udstedes plejetilladelse, hvis opholdet kan anses for at være til gavn for barnet. Det væsentligste element er således barnets forhold, men der er tale om et fleksibelt kriterium, der kan fortolkes forskelligt afhængigt af opholdets længde, barnets alder og tilknytning til plejefamilien.

Plejetilladelse udstedes af den kommune, hvor plejefamilien bor, og tilladelsen skal altid udstedes vedrørende et bestemt barn.

Forslaget st. 3 fastsætter, at det er forældremyndighedens indehaver, der har pligt til at sikre sig, at plejetilladelsen er udstedt. Dette skal ses på baggrund af, at det normalt vil være forældremyndighedens indehaver, der tager initiativet til et privat plejeforholds etablering.

Efter forslaget st. 4 kan der nedlægges forbud